

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:	Társzerkesztők:	KIADÓHIVATAL:
Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona Egyes szám ára: 20 fillér.	DE NAGY SÁNDOR, ügyvéd. MATTER JÁNOS, főgimn. tanár.	Vágó Gyula könyvnyomdája, hova az előfizetési díjak és a hirdetések külföldök Hirdetéseket jutányosan színi atnak.
Secessió. Manap-ág az önállóságra törekvés korát éljük, úgy irodalmi, mind művészeti téren. A társadalom is erre igyekszik minden törekvésével, szokásaival, intenciójával. Erkölcsi felfogása is erre felé hajlik. Napirenden lévő dolog, hogy egyik másik írónk, vagy művésznünk a kor önállóságának lázától elkapatva, csak saját tekintélyére támaszkodik és keményen megtámad egy-egy keletkező irányt, vagy az akadémiába is beleköt. Egy egyén tapasztalata, tudása, impressziója bevezedik merev ellentétbe egy tudós társaságával, nem ritkán egy egyén rosszakarata gördit akadályokat száz másik nemesebb célja elé. S a közönség ítél habozás nélkül és azt hiszi önállóan. Pedig nem. Az emberek esztetikai érzése folyton változott és változni fog. Most például modern. Hogy ilyen legyen, kényszerítik az irodalom és művészet terén érvényesülő újabb irányok: a pszichológia merev túlhatása az irodalmi termékekben, az aberráció a festészetnél, a zene, szobrászat terén érvényesülő felfogások.	Jó célhoz, jó eredményre vezetnek-e ezek, azt az utókor fogja megbírálni, mi csak észrevételeket tehetünk az eddigiekből. Hogy érvényesül-e a secessió irodalmi téren? — Nos, igen. A „nagy csatorna tisztogatók“ dominálásainak korát éljük, amint Abrányi Emil fejezi ki magát. Romanticizmus, idill, ideál elavult fogalmak, helyettük merev realizmus keletkezett, a szó, a mondás, a gondolkodás már nudításával, szőrszálha ogató pszichológia, melynek egyéb célzata sincs, minthogy az emberek bűnt találja föl elfogadható alakban az emberek előtt. Dallamos, lágy szonettek, puha, enervált, korcsoupletek váltottak föl, hősök halála helyett családapá lövi magát föbe valami dohánygyári munkásnőért. Secessió-e mindez, vagy egyszerűen követése a divatos áramlatoknak, azt ítélje meg az olvasó. Ha valaki az életet ismerheti a maga valóságában, anélkül, hogy cseppet is idealizálná, jobban elnézhetjük neki, mint, a ki csak azért gyúrja bizonyos formába az emberi élet egy-egy mozzanatát, hogy az erkölcsi telenséget kedveltesse meg velünk.	Ezt itélem el és tartom secessiónak. Mikor e conclusióra jutottunk, körülbelül megtaláltuk a secessió megítélésének kulcsát a festészetnél is. Itt érvényesül legeleatásabban, mert szemekben is nyilvánul. Minden művészi produktumnak két féle szépet kell feltüntetnie: az alaki és lelki szépet. Íróink a modern felfogásban vakon bizva, nem ritkán feleslegesnek találják a lelki szépség kiemelését s ezt tehetik is többé kevésbbé, mert sikerülhet nekik a szó ragyogó erejével s az érzékiség érintésével, festő nem alkothat maradandó művet, ha nem ábrázol lelki szépséget is. Körülbelül ezekben téved az újabb secessió testészeti irány. Nem a színek, a nagyon sötét kék ég, a haragos zöld tenger az indigó kék patak, a lilaszínű hegy vagy piros mező megrovandó inkább bár a színhatások döntő befolyással vannak az emberi lélek ítéletére hanem az a körülmény, hogy a divatos színvadászatokban a forma és kifejezés szenvednek hátrányt. A hogy észrevettem, a jól kultivált seces-

TÁRCA.

Rövid elmékedések.

Időközönként írja Andromeda.

A fürdőző kártyás.

Szegfű Lajos családjával a főváros tikasztó nyári legegőből fenyvesek közé kasszál. Háromszáz forinttól duzzad a tárcá. A pénz nem a fietésből megtakarított pénz, de még nem is előleg, mert az már régen elfogyott, hanem takarekpénztárból került elő oly betétből, mely után kamatot fizet Szegfű Lajos ur.

Minthogy Szegfű ur udvarias ur betér, este felé a „Hivatások Köré-le. A kör kerthelyiségében eltrefálnak elmókáznak a jó barátok és sű ü kocintások között bucsutatják az utra készülőt. Hogy jobban teljek az idő egyfilléres huszonegyet rendeznek, később krajcáros ferblit.

Kilenc felé már koronák repülnek, tizkor blind, rebind, nikszeles, veres folyik

a maga izgató nagyszerűségében. Szegfű ur előtt forintosot, ötösök halmaza fekszik.

Minthogy felesége Fellengősyné barát-nájával szinten a kerthelyiségben vannak s rekapitulálják a január elsejétől egészen a mai napig történt pletykaeseményeket, Szegfű ur egész diadallal belemarkol a nagy pénzhalmozba, odaviszi feleségének s a mai est emlékéül oda ajándékozza.

A feleség el ment, két óra felé a halompénz Szegfű ur pénzevel együtt szintén e ment; a pezsgős konto kifizetetlen maradt s azon fölül a pincértől kért 50 frt. is a játszók zsebébe vándorolt. — Emlégette is hazamevet Szegfű ur a Krisztust, a réz-angyalokat, a jégen kopogó hét szencséget stb. . . .

Reggel rosszul van az ur s az nap nem utaznak; de másnap sem, mert, bár Szegfű ur antiszemita, mégis négy szemitát is fölkeresett, mire előkerült a konto ára, a pincérnek szóló tartozás és maradt még vagy ötven forint, mely a feleségnek adott bucsuesti 50 forinthez téve, 100 pengőre, felszaporodott: utrakelhettek hát, de nem

fnyvesek közé, hanem a szomszédos megyebeli ugynevezett „Sóstó“-hoz, a hoi a bekak brekegő-e helyettesítette a cigány zecét, mo-cárlé a kristály hegyi pitakot, a porfelhő a balzsamos, fenyűillatos levegőt.

A Sóstó vize, mondják, az egy gyomor-baj kivételével, minden ellen jó. — Elodázza a rheumát a télidőre, csillapítólag hat az idegekre valahányszor egy alapos zápor felfrisítette a tó vizét stb. . . .

Szegfű urra is átalakítólag hatott a sóstói nyaralás. — Az egykori későn kelő a nap ke tével kelt és sietett a Sóstóra, hogy előbb fürődjék meg, mint a legelőre kihajtott tehének, este pedig az esthomályban c ónakázott a zavaros vizen, elképzelve, hogy most a Csorbai-tó hullámai riogatód-zik sajkája.

Kártya, mert voltak fm itt más urak is, nem hiányzott. A lassú preferánsztól, a disputás és hangos tarokkon folytatva, a magyar csendeség, a ramslüg, a makaóig minden játéknem elő-elő került; olykor egy-egy felvilágosodottabb hölgy is harisnyakötés helyett kártyát szorongatott a kezében s mert

„Stearoptinum“

(Olaj-sebtapasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, a mely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zuzódás, égés, fagyás, mindenféle kolevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezeséget vállal, a mi, ha elmaradna, — a pénzt viszaszolgáltatja a „Stearoptinum“ laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratoriumában:

Budapest, VII. kerület, Mexikói ut 88. II. 25.

siós művészetnél a színek sajátossága a fő. Itt a secessió inkább forradalom a színek terén.

Nem tagadhatjuk meg a jogosultságot e mozgalomtól.

Először is azért nem, mert gondoltunk-e már a saját tapasztalatunkra, vagy tudjuk-e, ismerjük-e azt a körülményt, amelyben a kép készült, lehet-e tudomásunk milyen világításnál, milyen szemmel nézte, látta a művész azt a természeti objektumot vagy objektumokat, melyeket erős vonásokban vásznára festett. Lehetetlen, hogy lenne ember, ki egyszer vagy másszor lilaszínű hegyet, vagy halvány-piros mezőt ne látott volna.

Biztosak vagyunk-e abban is, hogy csak annyiféle szín van, hányat mi ismerünk?

Nem szabad csak úgy vaktában kimondani, hogy ez vagy az az alkotás abszurdum, mert sértő és ami fő, nem is érvelés.

Mint már előbb is mondtam, a secessió: forradalom tehát nem szorul most a jelenlegi állapotában érvelésre; megtisztulásra vezet ez is mint minden forradalom, csak várniuk kell.

Csak a hozzá való alkalmazkodásainkban legyünk körültekintők. A secessió a művészetekben előbb-utóbb vagy külön utat, irányt talál, akkor megtisztulva indul tovább, mint a nyugodt nagy folyam, vagy a többibe folyik be, mint a zavaros patakocskák, mely tavasszal óriási területeket elönt, nyáron meg medre mélyén húzóda siet tovább, hogy eltűnjék a nagyobban, mely változékony és örök.

Ne hibában utánozzuk a secessiót, hanem erényeiben érjük utól.

Egy haszna bizonyosan lesz, hogy megtisztulásra vezet vissza. Párisban már rajonganak Edinond Rostand romantikus meséiért. De ez még most ritkaság és csudaszamba megy.

Legyünk rajta művészek és nem művészek egyaránt, hogy a valódi szép uralmát állapítsuk meg, mert csak így fejlődik a közízlés, a hajlam a

művészetek szeretetért, így emlékedik a közszellem, a műveltség s az állam szellemi értéke.

M—s J—s.

A b.-somogyi ev. ref. egyházmegye közgyűlése.

Már július 16-án szép számmal jelentek meg Csurgón papok és világiak, hogy a másnap, majd ezután való nap az egyházmegyei közgyűlésen résztvegyenek. 17-én is érkeztek még számosan még pedig gatyás és mándlis polgárok is: úgyhogy a közgyűlés igen látogatottnak mondható.

A közgyűlést megelőzőleg a gimn. igazgatótanács tartott értekezletet, a melyben a tanári karnak a segély- és ösztöndíjakra vonatkozó propositioi vita nélkül elfogadtattak. Fazekas Sándornak rendes tanárrá való megerősítése iránti kérvényét helybenhagyólag terjesztik föl a közgyűlés elé s eddigi internátusi 400 koronás tiszteletdíját egyelőre 600 koronában vélik megállapítandónak. Kovács Sándor kérvényének ama részét, hogy az ének- és zenetanításért járó fizetésnek a nyugdíjba való beszámítását az igazg. tan. ill. az egyházmegye a megfelelő állami fórumnál szorgalmazza, pártolandónak találja, mert torna, ének és zene együttes állásra hirdetett a pályázat és Kovács Sándor ily alapon rendszeresített. A gimn. állapotáról, a kormánybiztosi látogatásról, az érettségiről szóló ügyek öröndetes tudomásul vétettek. Az internátusnál s a táptételekről szóló jelentéseknél, valamint általában a számadásoknál semmiféle kifogás nem emeltetett. — Végül, mert az igazg. tanács tíz évre szóló megbízása lejárt, az igazgatótanács tagjai a gimnázium igazgatóján, egyházmegyei gimnázium pénztárosán, továbbá számvonóknál, kik hivatalból tagjai az igazgatótanácsnak, emondottak s különösen az igazgatótanács elnöke Verbay István ur, határozottan kijelentette, hogy elnökségére semmiféle körülmények között többé nem reff. kntál.

Maga az egyházmegyei közgyűlés 17-én reggel fél nyolc órakor kezdődött istentisztelettel, a könyörgő imát Verbay István helybeli lelkész tartotta. Elnökök Szabó Kálmán egyházm. főgondnok, Barakonyi Kristóf esperes. A közgyűlés első tárgya az esperesi jelentés volt, mely bőven kiterjeszkedett az egyházmegye minden állapotára. A lendületes jelentésben hol öröm, hol fájdalom nyilatkozik meg, a szerint, amint fejlődésről, virulásról, vagy a vallásos hit és közérköles bomlásáról hangzanak a jelentés szavai. — A nem legrendesebb egyházközségek sorá-

ban főlemlíti a hetesi, az istvándi, udvarhelyi községeket és sajnos, hogy a csurgói egyháznak is ezek között kell szerepelnie, a hol a már olvasóink előtt ismert bomlasztó kísérletek vannak és három évről szóló számadás még most sincs rendben.

A jeletés végén, bár csak 7 év múlva járt volna le a mandátum, esperes kimondja, hogy leköszön hivataláról. Erről csak a beavatottaknak volt tudomásuk; ezért is szinte megdöbbentek egyesek e kijelentés hallatára. — Remélhető azonban, sőt kívánatos, hogy a b.-somogyi ev. ref. egyházmegye az esperes-választásnál kimutassa, hogy továbbra is Barakonyi Kristófnak pontosul össze minden bizalma; mert három évi tapasztalatos működésével igen jó adminisztratornak bizonyult és szeretetteljes bánásmódjával a kiesnyeskedőket és elfogultakat — ellensége: sohasem voltak — szinté tisztelőivé tette.

A tárgysorozat 100-nál is több számból állott; mindazáltal másfél nap alatt minden letárgyalatott. — Nagyobb hullámokat csak a hetesiek, szentesiek, istvándiak, udvarhelyiek és csurgóiak ügyei vetettek; de ezek is az egy Hetes kivételével, a hol Fancsik úr, a ki itt is, meg a komáromi egyházmegyében is a multban, mint lelkész szelt vetett és viharokat aratott, felkavarta az egyházakat s ezért nemcsak, hogy be nem lehetnek az egyházmegyébe mint, tanítót, sőt tulajdonkörüli és esetleg politikai hatóság utján kerik a községből való eltávolítását.

Mikor a gimnáziumi ügyekre került a sor, már gyér volt a gyűlésen résztvevők száma, de annál lelkeesebb tanúgy-barátokból állott. — Először a gimn. igazgatótanácsnak újonnan választandó tagjaira esett szavazatok olvasták meg s megválasztottak: Körmeny Sándor, Peti Lőrinc Verbay István egyháziak, Csorba Ede, Kovács-Sebestyén Gyula, Matolcsy József világiak 10—10 évi időtartamra. Szóval a régi tanácsstagok maradtak. A tanárikar a maga két megbízottját majd az új isk. év elején fogja megnevezni, az igazgatótanács elnökét pedig az igazgatótanácsbeli tagok fogják választani a maguk kebeléből.

A gimn. igazgatótanácsnak minden előterjesztését a közgyűlés helyeselte; a segély- és ösztöndíjakat azoknak az ifjaknak juttatja, a kik részére a tanárikar proponálta s az igazgatótanács ajánlotta.

A tanítószolgálat ügyének tárgyalása következett, mely gyorsan és simán folyt le s az utána való csekélyebb fontosságú ügyek egymásután elintéztetvén, vége lett a közgyűlésnek. Mindenesetre szép, ha miként a mostani közgyűlésen, békésen, majdnemhogy

a játékban nincs testvér jobban mondva nővért nem egyszer a konyhára adott pénzen Péter ur és Péterné ettek csibehúst, míg Péterné asszonyom urastól rántott levelet és lágytojást eltek — (Az ilyen kis helyen a fürdőző családok, otthon főznek).

Szegfűekkel ilyesmi nem történt. Sem az ur, sem önagsága nem játszottak. A nagysága a fürdőző asszonyokkal, majd a helybeliekkel tracsolt s egy hét alatt jobban ismerte a helybeli családi titkokat, az asszonyok közti sakkhuzásokat, mint a születésüktől fogva helybenlakó beenszülött asszonyok s második héten ő volt a központ, a ki mellett a helyi érett és éretlen urcsok szinte gárdát képeztek s kinek sikkes toalettijét minden falusi liba utánózni kezdte.

Az asszony tehát nem játszott, hanem keverte a szószot, adta a nagyot. — Az ur mint említettük szintén nem vett részt a játékban. Am azért a kártyasztal mellett akár két napig is kész volt elülni, mint kibic. A tarokknál ő szidta a rossz játékosokat; a mellette ülő játékos kártyáját szinte kivette a kezéből, ha nem az ő gusztyusa szerint hitt: úgyhogy nem egyszer majdnem konfliktus keletkezett közte s a játékosok között.

— Játsszék az ur is, szoltak neki nem egyszer.

— Nem játszom, mert tiltja a fogadásom.

-- Micsoda fogadás?

— Senkinek semmi köze hozzá!

A fogadás pedig abból állott, hogy egész határozottsággal kijelentette otthon, hogy üsse őt nyakon bárki, ha kártyázn látja s aztán akaszszák föl a neve napján azt is, a ki ráveszi, hogy játsszék s utána nyomban őt magát húzzák föl a kötélre.

A kibicelés rendületlenül tovább tartott s továbbra is túrték a vidéki fürdőzők a fővárosi nyaraló ur majdnem gorombaságig menő megjegyzéseit, a midőn Pökheny Gida, a kinek megmaradt a nemesi előneve s egy háts lova, a birtok azonban Garai Lcig tulajdon, számárnak mondja kibicét s ez viszont Pökheny, a vékony pénzű, de nemes daliát.

Már közel voltak ahhoz, hogy székekkel párbajoznak s a közeben ülő hölgyek már ajúlózni készültek, a midőn Fegmássy legidősebb játékos indítványára felszóltottak Szegfűt, hogy játsszék s mutassa meg nemcsak in theoria, de in praxi is, hogy tud játszani és akkor a kölcsönös sérelem elintéztnek tekintetik.

— Gilt! hangzik Szegfű szava.

— Gilt! mondja Pökheny is.

Szegfű ur kitűnően játszik Már három napon át ő rakja zsebre az öt és tíz filléresket, a melyek koronákra növekednek. Negyednap a ferblikaszákát söpri be; ötödnap a makaónál vágja ki a kis és nagy slagereket.

Hatodnap már szinte félve ülnek le

Szegfűvel játszani, csak Pökheny nem tágít s kész utolsó vagyonát, a háts lovat is elzálogosítani, hogy visszanyerje az elveszítetteteket.

Játszanak. Pökheny veszít, türelmetlenül lesz. dühében toporzékol.

— Cseréljünk helyet. kiált.

Megtörténik a helyesere Szegfű helyére Pökheny ul és viszont; osztják a kártyát. Szegfű nem nyer, Pökheny veszít, majd Szegfű veszít s Pökheny nem nyer s ez így megy szakadatlanul. — Hajnal felé a háts lo ára elszórt, Szegfű urnak összesen egy ötös bankója s néhány krajcárja van.

Pökheny visszalavagol a már nem saját lován nagynénjéhez, a ki ingyen tartja; Szegfű ur fogadott lakására tér s ügyei rendezésén gondolkodik. Mindenekelőtt újra emlegeti magában a Krisztust, az angyalokat, a szenteket s a hét szentséget, újra tesz fogadalmat, hogy üssék nyakon, akaszszák föl stb.; de egytural töpreng mert két nap múlva lejár a szabadság ideje vissza, kell utaznia, de nincs min.

Zavarban mégsem jön. Mire való a briliáns gyűrű? És minek lakik a helységben Barna Izsó a most már becsületes magánzó és szorult helyzetekben valóságos legfelsőbb titkos tanácsos?!

Reggeli nyolc órakor megvolt a titoktartásos zalogosdíjáték s kilenc órakor nagy dobolás a községen végig, hogy Szegfű urnak tegnap este sétaközben elveszet a brili-

egyvetéssel tárgyaltnak az ügyek; de helyes az is, hogy egyik-másik esetben nem riadtak vissza a közgyűlési tagok a kellő szigorúság alkalmazásától sem; könyörtelenül feltártak a sebet, mely rágódik az egyes egyházakon, megjelölve, hogy a sebek, ki vagy mi a valódi okozója.

A közgyűlések alkalmával egy farsangosság mindenkinél feltűnhetik, hogy, míg az első nap 30 ügyet tárgyaltak le 70 tag jelenlétében, másnap hetvennél is több ügyet boncoltattak le húsz, sőt ennél is kevesebb számú egyháztag részvétele mellett. De úgy látszik, így van ez jól, mert, ha a teljes szám megmaradna, talán egy hétig is tartana a szónoki gyakorlat és kapacitáció s épen annyit végeznék, mint most két nap alatt.

Dörös.

H i r e k.

— **Tudomásul.** Minthogy lapunk, szerkesztőségének mind a két tagja, dr. Nagy Sándor már korábban, Matter János pedig jul. 21-én, egészségügyi szempontból városunkból elutazott, hogy a lap szerkesztőségében fennakadás ne álljon be, Mézes János Csurgón vakációzó, fővárosi tanító urat kértük föl, hogy a szerkesztést vezetni sziveskedjék. Mézes János úr régi munkatársa lapunknak és munkatársa több vidéki és több a fővárosban megjelenő lapnak. — **Vezércikket, tárcát, verset . . .** egyaránt közöltek már tőle újságok: s így lapunk olvasó közönsége bizonyára nagy meglepéssel veszi majd tudomásul, hogy órák ruháztuk távollétünk idejére a szerkesztés gondjait. Fogadja előre is Mézes úr a szerkesztőség köszönetét azon ígérettel kapcsolatban, hogy a távolból mi is gondolunk majd a „Csurgó és Vidéké”-re s néhány sorral megmeglépjük tisztelt olvasó közönségünket, ha egészségi állapotaink megengedik.

— **Személyi hírek.** Városunk, mely a tanulók távozása óta szinte néptelenné vált, jul. 16. 17. és 18-ik napjain egészen más képet mutatott. Közlelebbi és távolabbi vidékről sereglettek össze az ev. ref. papok s tanítók,

hogy gyülekezzenek. Szinte feketéllett városunk a hosszú papikabátoktól, de vegyít közbe tarka ruha is a világi elemrészéről. Megfordultak városunkban Szabó Kálmán világi főgondnok, Barankonyi Kristóf ev. ref. esperes, Csorba Ede, Kovács-Sebestyén Gyula, Matolcsi József egyh. megyei tanács bírák, Körmeny Sándor, Mozsonyi Sándor, Feti Lorinc, Szabó János gimn. igazgatótanácsbéli tagok, Nagy Lajos egyh. megyei főjegyző és még mások számosan; talán a hetvenet is megközelítette a városunkban megfordult vidékiek száma. — Azóta már kiki othonában pihen; legfőkébb a jegyzők nem pihennek, hogy összeállítsák a jegyzőkönyvet, mely sokszor még a legrövidebb gyűlés mellett is egy tisztességes füzetté szokott felgyarapodni.

— **Éretlenségek.** Városunkban pár nap óta a legjobb úri családokhoz is hoz a levélhordó névtelen levelező lapokat, a melyeken imák vannak a következő szellemes sorok kíséretében. — Ki ezen imát megkapja, köteles 9 nőnek átadni s mindennap elimádkozni, ki ezt nem teszi, minden baj éri, ki pedig megteszi, Isten megsegíti és minden bajtól megmenti. Sületlen blasfémiaának tartjuk ezt az esetlenséget és figyelmébe ajánljuk a posta hivatalnak, hogy tőle telhetőleg vegye elejét az ilyen névtelen ostobaságok elterjedésének.

— **Fazekas Sándort,** a ki a csurgói ev. ref. főgimnáziumnál már három év óta kitaratással, sikeresen és buzgón működik, a b. somogyi ev. ref. egyházmegye, mint a gimnázium fentartó testülete, rendes tanárnak erősítette meg, miután bemutatta az oklevelet. Gratulálunk Fazekas Sándornak a rendszerítéshez, de gratulálunk a gimnáziumnak is, mind a hol a tanári testület mint rendes tanárokból, áll, nem úgy, mint több más protestáns és nem protestáns intézetnél, a hol öt-hat helyettes és kisegítő tanár is működik, egyik-másik csak azon az alapon, hogy végzett theológus, de tanárnak nem készült s annyit konyit a pedagógiahoz, mint a hajdú a harangöntőhöz.

— **Zséger János** veszpr.-egyház. aldozópap Zala Gógánfára került segédlelkész-

nek s állását már el is foglalta. Kívánjuk neki, hogy az első tőr, melyet az Úr számára kijelölt, ne teremjen töviseket. — Mint Isten szíve szerinti pap viselje a rábízott magasztos tisztet működése legeslegesítő kezdetétől hazafias és vallásos szellemben s akkor Isten áldása működésétől soha elmaradni nem fog.

— **Ároktisztítás.** Nagy a buzgóság Csurgón, hogy a belvizeknek legyen kellő lefolyása. Az országmenti árok most már le is fogják vezetni ez esős időben felgyülemelő víztömeget; de kevés haszonnal. — Az árokból felszedett trágyás sárt a mely alkalmas lenne egyes mezei alacsony helyek, gödörök feltöltésére esetleg kitűnő trágyaként szerepelhetne a szántóföldeken, az országutra hányják az ároktisztítók. Ez két okból is helytelen dolog. Először: az árokban felszaporodó piszok sok mindenféle megnevezhetetlenlévén keverve, nem mozdíthatja elő az egészségügyet, ha az ut szélére hányjuk; másodsor: a domboru országut mindkét oldalára elkenetvén az árokpiszok, ott vagyunk a hol a mádi zsidó, mert a legközelebbi záper újra visszasodorja az árokba az onnan kiszedettet. — Alapos tisztogatás kellene sok felé és ne érzékenykedés, ha igazat szólunk s orvosolni ezt azt; de akkor a mikor szólnunk róla először s ne hetek múlva, a mikor úgy a hogy rendbejött ilyen meg olyan csökönyös ferdeség és a nem-törődomség törődomséggé változni látszik.

— **Tüzeset** volt az óvárosi majorban jul. 20-ikán. A cselédség szénaboglyája gyuladt ki. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy a deli órákban szélesed volt és tüzoltóink csakhamar a hely színén termettek s így hat szénaboglyán kívül más egyéb nem esett áldozatul a tűzvésznek.

— **Lépfene Gyékényesen.** A sok bajhoz, melyek mindenfelé sújtják gazdáinkat, hozzájárul, hogy Gyékényesen lépfene lépett föl. Sem a községbe behajtani, sem onnan kibajtani semmiféle marhát nem szabad s valószínűnek tartjuk, hogy e miatt az augusztus 1-én tartatni szokott országos-vásár is elmarad.

— **A magyar királyi földmivélségi miniszter.** „Utmutatás a must és a bor okszeit keelésére” című munkát bocsátott ki, a melyet emmel a következőkben van szerencsénk a szőlősgazdák figyelmébe ajánlani: E munka célja az, hogy abból a szőlősgazdák — must illetőleg bor termésük előnyös értékesíthetése végett — hasznos tanácsot meríthesenek az azok helyes kezelésénél követendő eljárásra, a mire — kivált az e részben általában hátramaradt kisgazdák közt — nagy szükség van. Ebben az „Utmutatás” — ban különös figyelemre vannak méltatva a mesterséges borok készítésének és forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. XXIII. t. cikk mindazon rendelkezései is, a melyek a szőlősgazdákat érdeklik. Hogy pedig minél szélesebb körben elterjedjen — intézkedés történt az iránt — hogy az a gazdasági továbbá a szőlészeti és borászati egyesületeknél, az állami vincellériszkoláknál s a szőlészeti és borászati felügyelőknél jutányos áron 40 (negyven) fillért legyen kapható, továbbá az iránt is, hogy azoknak a felkészeknek és neptanítóknak, a kik az iránt a földmivélségi min. kir. ministerium borászati osztályához fordulnak, ez a munka ingyen küldésék meg. A tulajdonképen „Utmutatás” III lapra terjed, közbe képekkel; csatlakozik ehhez egy „Függelék,” mely az 1893. XXIII. t. cikket tartalmazza.

— **Irjunk hazai papírosra.** A közoktatási miniszter az ország valamennyi iskolai hatóságához rendeletet intézett, a melyben meghagyja, hogy csak oly irkakat és iskolaszereket használjanak, a melyekről kétségtelen, hogy magyar gyártás. Kijelenti a miniszter, hogy „különös súlyt helyez a tanárok és tanítók ez irányu tevékenységére” Sőt annyira megja a hazai áru védelmében, hogy tudtára adja a tanároknak, hogy az iskolakönyvek engedélyezésénél kiváló figyelmet fordít arra, vajjon az magyar papírosra van-e nyomva.

ans gyűjtje; a becsületes megtaláló vigye a gyűjtőt a község házához, a tulajdonos kellő jutalomba részesíti.

A gyűrt kereste az egész falu természetes, hogy hiába. Szegfű fájdalomtól eltelten a családi ereklje után másnap feleségestül Budapestre utazik s barátjának nem barátjának továbbá hivatalnok-társainak panaszkodik, mint járt. Leginkább felesége jelenlétében teszi ezt, hogy tettetett fájdalma annál igazibbnak lássék.

Vagy két hónap múlva megkerül a gyűrt a becsületes Izsó bácsi útján, a kihez ismeretlen ember vitte. — Van is öröm a háznál. Az asszony sir örömeben, hogy megkerült az ereklje, a férj, a mit már évek óta nem tett, háromszor megcsokolja felesége arcát.

De ne tovább! A kártyás úr nyarat fűrdözött. Ezt évek óta teszi. De évről-évre betegebb. Pénzessebb korában külföldre járt, de több hónival inkább a füstös szobában vonult meg s biliardo ott sőt helyett idegessége tehát egy cseppet sem javult. Utóbb a hazai nagyobb fürdők következtek, de, mert az orvosi utasítás épúgy volt betartva, mint külföldön, itt sem volt haszna a fűrdözésnek. Hovatovább, mert feleséggel adott hozomány garaton is, turf-fogadásokon is, biblián is egyenlővé lett a zérussal, kisebb fenyves helyek látogatását vette dívatba, legutóbb

pedig a Sóstónak nevezett mecsárban fűrdözött . . .

Minék mondjam, hogy sem Szegfű úr, sem Pökheny ur az egyedüliek a férfi seregben, a kik így nyaralnak. Hosszu sora van az ilyen alakoknak. — Az ilyen kártyás valódi fűrdözésre akkor jön, midőn kocsin tologatják, mert köszvény miatt jární nem képes; midőn asztmája miatt kapkodni kénytelen friss levegő után; midőn így esont-bőr alakban, forró nyárban, plaidbe burkoltan, rezegő lépésben jár az egykori rezgőpolkás stb. stb. . . .

Hagyjuk a fűrdöző kártyást, lássuk a fűrdöző hölgyeket

(Folytatása idővel következik.)

Igy hát idővel mégis csak elérjük, hogy Darányi, Hegedűs, Wlasics hazafias törekvése előteremtse a hazai ipart és ha a tanító-ság s a tanárság lelkesen hirdeti az iskolában, hogy mindenekelőtt a hazai gyártmányokat vegyük, talán az egyesek által elhíhetetlennek tartott hazai ipar mégis föllendül.

IRODALOM.

— A „Zenélő Magyarország” zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent XIII dik füete a következő szép zenemű újdonságokat közli: I. *Langyel Miska* „Páros e pipacsnak a színe.” Magyar dalt. II. *Gaál Fenenc* „L’Affliction” Salondarabot. III. *Hubay Jenő* „Bercense” Hegedűre zongora kísérettel. IV. *Serly Lajos* „Iren c-árdását.”
 Ily gazdag tartalommal jelenik meg a *Zenélő Magyarország* minden egyes füzete. Évenként 24 füzet minden füzet 10-10 oldal hangjegy tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű újdonságokból összeállítva jelenik meg. Előfizetési ára egész évre 242 oldal tartalomra 12 korona, félévre 120 oldal tartalomra 6 korona, negyedévre 3 korona. Előfizetheti az e számmal meginduló II félévre a „Zenélő Magyarország” (Klökner Ede) zenemű kiadóhivatalában Budapesten VI. Csengery utca 62 a honnan megismerésre mutatványfüzete ingyen és bérmentve küldenek.

Csarnok.

Kimegyek a temetőbe.

Ki megyek a temetőbe
 Binátomat siratni,
 Szomerű fűz-lombok alatt
 Lelkem elaltatni.

Korhadt fejfák, roskadt árok
 Vigasztalják szívemet
 Hej! mert tudom, nem sokára
 Itt fed a hent engemet.

Hogy elmentél barna kis lány,
 Boldogságom elvitted,
 A bú bánat hervasztja most
 Szépen virult éltemet.

Olyan lettem én azóta,
 Mint sárguló falevel;
 Könnyen lehull az ágáról,
 Ha jó egy kis gyenge szél.

Hideg szellő! rázd meg éltet
 Korhadozó ágait:
 Hadd hullassa le a földre
 Rég ellankadt lombjait.

Sombok alá temessétek
 Ezt az árva bus szívét,
 Ne tudja meg, hogy csak ma’ó
 Álom volt a hűséged.

Surd 1900 évi március 2-án,
Tavr Lajos.

A „Józan Férjek Klubbja”
 (Folytatás.)

Már el is feledtem egészen a dolgot, mikor a levélhordó egy levelet hoz mely így szól:

„Mélyen tisztelt Andafy Ur!”
 „Egy kis bajba keveredtem, de azt hiszem az ön renomiért neve elég lesz arra nézve, hogy kimentsem. Azt hiszem az kölcsönös mert még eddig hallgattam a minaretben töltött kedves órákról. Kérem fél 10 órakor délelőtt a kapitánysághoz I em 12.”

Szívélyes üdvözléssel a minaretti „P. puó” Alighanem a pokolba kívántam a lelket a minaretti papnőnek, de kénytelen voltam engedni a meghívásnak: mert tudja Isten mi nem jut még eszébe ennek a bolondos nevelőnőnek.

A levelet azonban siettem a kályhába dobni.

Elsiettem a kapitányságra.
 Az én volt nevelőnőm elég szívélyesen fogadott. Ugyan valami nagyon nem örültem neki, mert azzal volt vádolva, hogy éjjel ittas állapotban vezették a rendőrsére s még ő azzal védekezett, hogy szivgörcsei vannak s rosszul lévén azért feküdt az út közepén, védelmül az én renomiért nevére hivatkozott.
 Én siettem megerősíteni volt neve-

lőnőm Miss Andrea állításait s őt csakugyan roppant kocsánatkérések mellett szabadon bocsátották.

Siettem elmenekülni a kapitányságról de Miss Andrea elcsipett familiárisan karongva, következőleg cseveget:

— Igazán csak még egy kis szívességet kérnek Andaffy.

— Nos?
 — Tudja a Palika meg a Jolánka.
 Ijedten kaptam ki karomat az övéből s reakáltottam.

— Szó sincs róla.
 De ő renomiért nevére hivatkozott, mire én siettem megígérni neki, hogy Palika és Jolánka mellé befogadom, csak hogy lerázam nyakamról.

Borzasztón fordult a lelkiismeretem, de hát mit tehettem hiszen, csak megígértem: de azért biztonság kedvéért egy hétig mindig otthon maradtam és nem is hába, mert egy delután csak beköszönt am Miss Andrea s egyenesen feleségem szobájá felé tartott.

Én reakáltottam!
 — Mit akar?
 — No lám — szolt ő, már meg akarja látni?

— Megtiltom önnek, hogy feleségemhez menjen, mert őt elbocsájtottuk s van nevelőnőnk.

— Ugy? szolt guoyosan — s elkezdett célzásokat tenni renomiért nevére, mire én bosszusan visszavonultam s ő belepett feleségemhez.

Hogy egyelőre mit végeztek, azt nem tudtam, de előző hozzá, hogy feleségem ezennel se nézett gyanúsán — én reám s így nyugodt lehettem, habár sokszor elszántam már magamat arra, hogy megvallok mindent hiszen oly esekélyes volt az egész; de a törődelmes vallomás mindig elmaradt, amül is inkább mert Miss Andrea csakugyan nem zavarta a látóhatárát.

Melha Tibor.

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

A lap szellemi részét illető közlemények Matter János főgimnáziumi tanár címére küldendők. Névtelen és ismeretlen aláírású közleményekre nem válaszolunk. Kérjük a leveleket vissza nem adni.

— K — ó: Budapest. Erre a számmra későn érkezett és hiába is érkezett, a pra za szörnyen döcög, a mi pedig strofakba van szedve, nem mondható teres.

AKKOR ÉRTENI
 VEGYTAJÁRTÁST
 KRISTÁLY
 SZERKEZÉSEK
 HÉVILORRÁS
 BICATBÓNÁI
 ÁSUÁNYVIZ
 KAPNÁTO
 FÜZÉRÉSZKÉSZLET
 VÉNDÉGLŐKÖRÖK
 ÉS
 ÉTKEZŐ KÖZSÉGEK

Csurgón kapható:
FISCHER SIMON
 jól felszerelt fűszer és eszmege kereskedésében. 17 — 20

Pénzkölcsönt

kaphatnak, leggyorsabban minden elfogadható visszafizetési feltételek mellett:

- KATONATISZTEK,
- KÖZTISZTVEISELŐK,
- HIVATALNOKOK,
- NYUGDIJASOK,
- KERESKEDŐK,
- GYÓGYSZERÉSZEK,
- ORVOSOK,
- NAGYIPAROSOK,
- KISIPAROSOK,
- FÖLDBIRTOKOSOK,
- HÁZTULAJDONOSOK,

és minden hitelképes egyén

- továbbá:
- minden jogi személy
- VÁROSOK,
- KÖZSEGEK,
- EGYLETEK és
- TÁRSULATOK;
- JELZÁLOG KÖLCSÖNÖK

és KONVERTÁLÁSOK

kieszköztetnek:

az:

FÖLDBIRTOKOK

VÉTELE és ELADÁSA

az ország bármely részén továbbá

földbirtokoknak

budapesti-bérházakra

való

ELCSERÉLÉSE

telküsméretesen, leggyorsabban minden előzetes

KÖLTSÉG NÉLKÜL

lebonyolítatnak;

FÖLDBIRTOKOK

megvételére

kevés tőkével,

vagy

a terhek rendezési elvállaltatnak

a legpontosabban

az:

„ÁLTALÁNOS FORGALMI ÉRTESETŐ”

által

Budapest, VII. Erzsébet-körút 20. szám.

Mutatványszám 50 fillér.

(bélyegekből is beküldhető)

4-26